

Fra: noreply@regjeringen.no

Sendt: 20.01.2017 13:22:18

Til: Postmottak FD

Kopi:

Emne: Nytt høringssvar til 2015/3139-7/FD V 3/MAY - Høring - NOU 2016: 19 Samhandling for sikkerhet

Vedlegg: Høringssvar fra Direktoratet for e-helse NOU 2016_19.pdf

Referanse: 2015/3139-7/FD V 3/MAY

Høring: Høring – NOU 2016: 19 Samhandling for sikkerhet

Leverert: 20.01.2017 13:22

Svartype: Med merknader

Kontakt avsender: Direktoratet for e-helse

Kontaktperson: Solveig SørDAL

Kontakt-e-post: solveig.sordal@ehelse.no

Tittel: Høringssvar fra Direktoratet for e-helse

Uttalelse:

Høringssvar - NOU 2016: 19 Samhandling for sikkerhet

Direktoratet for e-helse støtter utvalgets forslag til ny sikkerhetslov, men ønsker likevel å belyse aktuelle problemstillinger sett fra helsesektorens perspektiv.

Direktoratet for e-helse mener generelt at det fokuseres for lite på helse- og omsorgssektoren i utredningen. Det er uklarerheter knyttet til hvordan og i hvilken grad en eventuell ny lov vil treffe sektoren og den enkelte virksomhet, hvilke områder av sektoren som vil kunne betegnes som kritiske for grunnleggende nasjonale funksjoner, og konsekvensene av dette.

1. Eksisterende lovverk og utvalgt sektorregelverk

Som det påpekes i utredningen foreligger det et stort antall lover og forskrifter som stiller krav til informasjonssikkerhet. Dette gjelder i stor grad også helsesektoren. Det sektorspesifikke lovverket har gjennomgående blitt oppdatert slik at relevans i forhold til dagens trusselbilde er ivaretatt. Grunnet informasjonen som behandles, og krav til beskyttelse av denne, har dette vært jobbet systematisk med, og gode styringssystemer for informasjonssikkerhet er implementert i store deler av sektoren.

For eksempel er Norm for informasjonssikkerhet i helse- og omsorgstjenesten ([Normen](#)) etablert som et viktig regulatorisk instrument i sektoren. Alle virksomheter som er tilknyttet Norsk helsenett forplikter seg til å etterleve kravene Normen stiller. Kravene i Normen er i hovedsak en sammenstilling og utdypning av krav som er hentet fra personopplysningslov/forskrift og relevante bestemmelser hentet fra særlovgivning i sektoren. Videre, tilbys det verktøy og maler for å bidra til tilfredsstillende informasjonssikkerhet i den enkelte virksomhet.

Det anbefales at dette tas spesielt hensyn til, slik at et nytt eller oppdatert lovverk ikke stiller uforholdsmessige eller overlappende krav til virksomheter som har velfungerende styringssystemer.

2. Åpenhet og samvirkeprinsippet

Direktoratet for e-helse er av den oppfatning at samhandling, åpenhet og deling av informasjon og erfaringer innenfor sikkerhetsområdet er blant de viktigste forebyggende tiltakene på tvers av samfunnssektorene og i helsesektoren som sådan. Det er av stor betydning at dette støttes gjennom lov og forskrift, slik at samhandlingen blir velfungerende. Samhandling har et stort fokus i utredningen, men det er problematisk at det samtidig legges opp til strenge begrensninger i tilganger, med påfølgende risiko for at sistnevnte blir hovedfokus for den enkelte virksomhet. Samvirkeprinsippet bør således få et større fokus.

3. Klageordning og tvisteorgan

Direktoratet for e-helse ser et behov for å tydeliggjøre og konkretisere mandatet og funksjonen for klageordningen og tvisteorganet, slik at disse kan være på plass når nytt lovverk trer i kraft.

4. Lovens virkeområde og konsekvenser for helse- og omsorgssektoren

Sikkerhetsutvalget anbefaler at «lovens virkeområde innrettes slik at enhver virksomhet, offentlig eller privat, som har råderett over informasjon, informasjonssystemer, objekter eller infrastruktur, eller som driver aktivitet, som er av kritisk betydning for grunnleggende nasjonale funksjoner, omfattes av loven».

Direktoratet for e-helse ønsker å påpeke at en slik omformulering av lovens virkeområde kan få uintenderte konsekvenser for helse- og omsorgssektoren. Det er viktig at sikkerhetsperspektivet veies opp mot kjernevirksomheten til de grunnleggende nasjonale funksjoner som sikkerhetsloven er ment å beskytte. Spesifikt for helse og omsorg er det viktig å påse at ikke ny lov blir så inngripende at den får negativ påvirkning på ytelseevnen i sektoren. Et eksempel er kravet til pliktige sikkerhetstiltak i NOUens avsnitt 8.6.4.

Et annet utfordrende område for sektoren er kravet om kontroll og i ytterste konsekvens stans av utenlandske oppkjøp av selskaper som er av kritisk betydning for grunnleggende samfunnsfunksjoner. Det er usikkert hvordan et slikt krav vil påvirke leverandørmarkedet for nasjonale e-helseløsninger, og hvorvidt et eventuelt krav om norsk leverandør vil være i strid med konkurranseretten.

Vedlegg: Høringssvar fra Direktoratet for e-helse NOU 2016_19.pdf (327,45 KB)